

Budgetforslaget for 1962 omfattede udgiftsposter på noget over 11 mill. dollars, hvilket var en stigning på omkring 15 pct. i forhold til det forrige budget. Stigningen skyldes dels en udvidelse af den del af ILOs praktiske virksomhed, der finansieres af organisationens almindelige budget, dels en foreslået lønforhøjelse til arbejdsbureauets underordnede personale.

I budgetforslaget var ca. 600 000 dollars afsat til organisationens praktiske virksomhed. Det må herved erindres, at størstedelen af denne virksomhed finansieres ved hjælp af andre midler, der stilles til ILOs rådighed. For året 1961 er der således stillet omkring 3,8 mill. dollars til ILOs rådighed af midlerne under De forenede Nationers program for udvidet teknisk bistand, og endvidere har De forenede Nationers såkaldte specialfond hidtil bevilget ILO i alt omkr. 15,6 mill. dollars til gennemførelse af større projekter for teknisk bistand, projekter, hvis gennemførelse vil strække sig over flere år.

I finanskomiteen blev der gennemgående givet tilslutning til budgetforslaget, og repræsentanter for såvel arbejdsgiver- som arbejdergruppen i styrelsesrådet anbefalede forslaget. De østeuropæiske repræsentanter kritiserede imidlertid forslaget, fordi en for stor del af udgiften efter deres opfattelse blev anvendt til administration, og disse repræsentanter kritiserede i denne sammenhæng generaldirektørens personalepolitik, idet de fandt, at visse vesteuropæiske lande og De forenede Stater var overrepræsenteret blandt personalet, hvorimod ILOs nye medlemslande og de socialistiske lande i høj grad var underrepræsenteret.

Konferencens plenarforsamling vedtog budgettet enstemmigt, idet dog repræsentanterne for de østeuropæiske lande og enkelte andre undlod at stemme.

Danmarks andel i budgetudgiften er efter den for tiden gældende skala 0,73 pct., hvad der for 1962 betyder et bidrag på omkr. 81 000 dollars.

3. Gennemførelse af konventioner og henstillinger.

Som det sker hvert år, blev der af konferencen nedsat en komité til at gennemgå

de indberetninger, der var indsendt af regeringerne angående de skridt, der var foretaget for at gennemføre de af arbejds-konferencen vedtagne konventioner og henstillinger.

Til arbejdsgivergruppens ordfører i komiteen valgtes ligesom ved den forrige konference medlem af den danske arbejdsgiverdelegation, fuldmægtig *Schade Poulsen*.

Komiteen konstaterede, at det samlede antal indregistrerede ratifikationer af de hidtil vedtagne 115 internationale arbejds-konventioner nu var nået op på omkring 2 300 (ved arbejdskonferencen 1960 udgjorde det samlede antal ratifikationer omkr. 2000), og at der yderligere var registreret omkring 1 300 erklæringer om gennemførelsen af konventioner i områder uden for moderlandet, d. v. s. kolonier m. m.

Komiteen støttede sig i sine undersøgelser til de resultater, der var nået i den ekspertkomité, der hvert år forud for konferencen behandler regeringernes indberetninger. Det påhvilede medlemsregeringerne forud for arbejdskonferencen at afgive indberetning vedrørende gennemførelse af ca. 1 000 ratificerede konventioner. (Når tallet er væsentlig lavere end det samlede antal af ratificerede konventioner, skyldes det, at der hvert år kun afgives indberetning vedrørende ca. halvdelen af de ratificerede konventioner, medens der det følgende år gives indberetning vedrørende de øvrige konventioner). Af disse ca. 1 000 indberetninger var omkring 87 pct. faktisk indgået til arbejdsbureauet og gennemgået af ekspertkomiteen.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvilke bestræbelser et medlemsland burde udfolde for at ratificere de af arbejdskonferencen vedtagne konventioner, udtalte komiteen, at uanset at der ikke består nogen pligt til at ratificere konventionerne, bør medlemsstaterne gøre, hvad der er muligt, for at nå til ratifikation af alle de konventioner, som de vil kunne opfylde.

Komiteen tog til efterretning, at adskillige regeringer rådførte sig med Det internationale Arbejdsbureau vedrørende spørgsmål om overensstemmelse mellem deres lovgivning og internationale arbejdskonventioner, og udtrykte håbet om, at medlemslandene fortsat ville gøre brug af arbejdsbureauets bistand på dette område.